

lægslov af 6. Maj 1921 allerede er erhvervet Arealer til Udstykning efter denne Lov i de sønderjydske Landsdele, men tillige ogsaa af den almindelige Grund, at der bør være Mulighed til Stede for, at Jorder i offentligt Eje lige saa vel i de sønderjydske Landsdele som i den gamle Del af Kongeriget kan blive udstykket efter de i denne Lov givne Regler.

Med Hensyn til Domænegårdene gives der i det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, den Regel, at disse Gaarde skal afhændes ved indtrædende Forpagtningsledighed, og at de fortrinsvis skal anvendes til Oprettelse af mindre Landbrug. Det drejer sig her om meget store Arealer i Forhold til de paagældende Landsdeles Størrelse. Det er i høj Grad sandsynligt, at Udstykningen i disse Landsdele i den nærmeste Fremtid vil samle sig netop om disse Gaarde. Jeg har da fundet det rigtigt at foreslaa, at den Udstykning af disse Domænegaaarde, der skal finde Sted, skal kunne foregaa ad begge de Veje, som for Tiden følges her i Landet, saaledes at dels Loven af 4. Oktober 1919, men ogsaa det Lovforslag, jeg for nylig har haft den Ære at fremsætte, maa kunne komme til Anvendelse, alt efter de paagældende Ansøgers eget Ønske. Der er i dette Ting som ogsaa i Befolkningen delte Meninger om, hvorvidt Loven af 4. Oktober 1919 med det særlige Fæsteforhold, den indfører, eller den gamle Husmandslov rammer det rigtige. Vi har tidligere drøftet dette Spørgsmaal, og det er muligt, at en saadan Drøftelse kan blive gentaget. Det er imidlertid min Opfattelse, at den bedste Besvarelse af hele denne Diskussion vil blive givet ude i det praktiske Liv, og jeg mener, det vil være rigtigt at overlade til de unge Mænd, der skal begynde Livet paa de nyoprettede Brug, selv at afgøre, hvilken Vej de foretrækker, og derfor er dette Lovforslag om Afhændelse af Domænegårdene i de sønderjydske Landsdele affattet saaledes, at den Jord, der egner sig til Udstykning, kan udstykkes efter Lov af 4. Oktober 1919, hvis Ansøgeren ønsker det, men ogsaa i Henhold til det Lovforslag, jeg for nylig har fremsat, hvis Ansøgeren maatte ønske det.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale disse to Lovforslag, der alene angaar de sønderjydske Landsdele, det til høje Tings Velvillie.

Første Næstformand (K. M. Klavsen): Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingen af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1921 har anvendt til Anlæg af Frihavnen.

Første Næstformand (K. M. Klavsen): Som allerede meddelt gaar mit Forslag ud paa, at dette Forslag til Beslutning underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Forslaget som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Indstilling om Beslutning angaaende Statsregnskabet for 1919—20.

(Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 1551).

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Ordføreren (N. C. Jensen): Som det vil ses af den omdelte Betænkning, har Statsrevisorerne gjort Bemærkninger til en Del Poster i Regnskabet, og som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget ganske kunnet tiltræde det ret betydelige Antal Bemærkninger, som Statsrevisorerne har gjort. Jeg skal blot tilføje, at Statsrevisorerne i Betænkningen har forbeholdt sig deres Stilling med Hensyn til adskillige Spørgsmaal i Statsregnskabet for 1918—19 og udbedt sig en Udtalelse af Lønningsraadet om forskellige Spørgsmaal. I den i Betænkningen trykte Skrivelse af 21. December 1921 fra Statsrevisoratet til det af Folketinget nedsatte Udvalg hedder det i Slutningen af denne Skrivelse, at Statsrevisorerne ikke anser sig for kompetente til at afgøre de i Skrivelsen omhandlede Spørgsmaal, men henviser Sagerne til Udvalgets Overvejelse. Udvalget har haft dem til Overvejelse og har haft Konference med Ministeren desangaaende. Det drejer sig nemlig om en forskellig Opfattelse hos Hovedrevisoratet og Ministeren. Udvalget indstiller, at disse Spørgsmaal anses for afgjorte ved Ministerens Stilling dertil. Endvidere har Udvalget fra Statsrevisionen under 22. Februar 1922 modtaget en Skrivelse angaaende nogle per-